

عنوان مقاله:

دوری از رذایل اخلاقی و نیل به جامعه مطلوب انسانی از دیدگاه علامه طباطبایی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات اخلاق کاربردی، دوره 8، شماره 28 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

سید مهدی سلطانی رنانی - - پژوهشگر حوزه و دانشگاه و دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث.

خلاصه مقاله:

اسلام دینی است که هدف اساسی آن تربیت فرد دین دار و بناکردن جامعه ای با شالوده صحیح اخلاقی، مطابق با اهداف و احکام دینی است، جامعه ای ارزشمند که با فضایل اخلاقی، میان مسئولیت های اجتماعی و ایمان اسلامی ارتباطی انفکاک ناپذیر به وجود آورده باشد. از جمله مسائل مهمی که به مثابه لوازم قطعی و حقیقی ایجاد چنین رابطه قوی به شمار آمده و در معارف قرآنی نیز بر آن تاکید شده است، دوری اجتماع انسانی از رذایل اخلاقی و ارتکاب بدان هاست؛ زیرا جامعه مطلوب انسانی با فضیلت ها پیوند عمیق و ناگسستنی دارد، نه با رذیلت ها. همچنین ترویج رذایل اخلاقی، رابطه انسان با خدا را برهم زده و ارتباطات اجتماعی با هم نوعان را در برخورد های اخلاقی مختل می کند. مرحوم علامه طباطبایی، وجود رذایل اخلاقی در جامعه اسلامی را عامل سستی ایمان و اعتقادات انسانی و باعث از بین رفتن دادوستدهای معنوی و عواطف مستحکم آنان برشمرده و به عنوان حجابی سنگین در مسیر توسعه مطلوب اخلاقی برمی شمرد. نگارنده در این مقاله سعی دارد، با توجه به دیدگاه علامه طباطبایی، مهم ترین ویژگی هایی که به عنوان رذایل اخلاقی در جامعه انسانی، مانع آشکارشدن حقانیت و شکوفایی در مسیر مطلوب و نیز سدی در برابر حرکت روح افزا به سوی فضایل اخلاقی می گردند را ذکر و بررسی کند و بر دوری جامعه مطلوب انسانی از آن ها تاکید نماید.

کلمات کلیدی:

انسان، اخلاق اسلامی، رذایل اخلاقی، جامعه اخلاقی مطلوب، علامه طباطبایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1730893>

